Prezenta lucrare conține _____ pagini

Numele:.....
.....
Inițiala prenumelui tatălui .....
Prenumele:.....
.....
Școala de proveniență:.....
.....
Centrul de examen:.....
Localitatea: .....
Județul: .....

Nume și prenume asistent	Semnătura

SIMULARE JUDEȚEANĂ

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Decembrie 2025

Limba și literatura română

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Subiect preluat de pe plusedu.ro

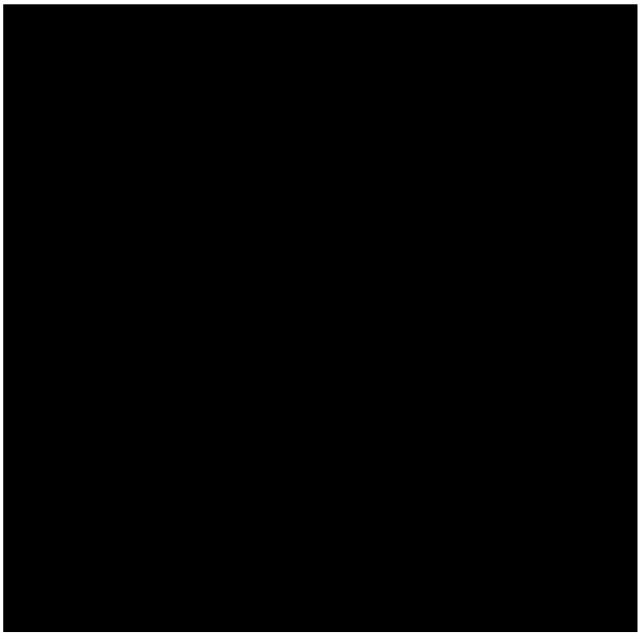

Toate subiectele sunt obligatorii.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I — 70 de puncte

Citește cu atenție fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate:

Textul 1

Astăzi începe viața acestui caiet, în care am de gând să scriu toate lucrurile importante din viața mea.

Tata mă aștepta azi la ieșirea din școală. Era solemn și îmbrăcat ca pentru petrecere.

— La mulți ani, Renți, mi-a spus el. Vino să te sărut! Să ai ce-ți dorești și, mai ales, să termini școala cu bine!

Mirosea ca după ras și mi-am dat seama că făcuse pregătiri pentru întâlnirea cu mine. Ne-am dus la plăcintărie, în port, și aveam emoții pentru că speram să-mi dea cadoul atât de mult așteptat.

— Mama n-a venit? am întrebat eu.

Eram convinsă că urma să apară, cum făcea ea, pe la jumătatea mesei, cu pachetele de cumpărături.

— Nu, Renți, mi-a zis el, am venit singur, pentru că de dimineață am avut o audiție.

Mă uitam în ochii lui, care erau ca ai unui copil poznaș. Uneori arăta mai tânăr decât mine. Și-a scos pălăria și a pus-o alături, pe scaun, și atunci am văzut că-i crescuse părul, pe care-l purta dat pe spate, iar, uneori, câteva șuvițe îi cădeau pe frunte.

— De-asta te-ai dichisit, pentru c-ai avut audiție!

Am luat plăcinte și iaurt, iar el a scos stiloul și a scris ceva pe cutia de chibrituri. Nu era nevoie să întreb ce scrisese, știam că precis îi venise o melodie în minte și-și notase cheia sau o măsură, ceva care avea să devină mai târziu o partitură.

În depărtare se vedea Dunărea și venea din când în când o briză plăcută. În sfârșit, a deschis servieta și a scos cadoul.

— Iartă-mă, Renți, era să uit. Dar și tu ar fi trebuit să-mi amintești.

Am desfăcut hârtia cu grijă, ca să n-o stric. Era din cea fină, cu ciulini mov, pe fond oliv, imprimeu nou, ceea ce însemna că atunci îmi cumpărase cadoul, poate înainte de audiție. În pachet se aflau două lucruri: o brățară și caietul acesta, cu numele meu, ștanțat în staniol. Brățara era ieftină și cam urâtă, făcută dintr-un fir de alamă, cu o mărgică albastră. M-am prefăcut fericită, cu toate că mă așteptam la un inel pe care i-l arătasem de mai multe ori în vitrina de la Regal. În fine, asta era. În schimb, așa caiet nu mai văzusem – cu foaie velină și subțire, exagerat de gros, cred că are 300 de pagini. Dar ce-mi place cel mai mult e că pe fiecare pagină are o pasăre în colțul din dreapta, sus.

— Cum a fost audiția? am întrebat eu.

Tata mi-a zis că urma să meargă după rezultat în două ore.

— Dacă mai stăm prin oraș, am sugerat eu, poate mai trecem prin magazine.

Mă privea cu părere de rău.

— Să știi, Renți, că n-am decât banii de drum. Mai bine stăm aici, la Dunăre, și-mi povestești cum a fost sfârșitul de an.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Trebuia să-i povestesc despre Cezar, care era preocuparea mea numărul unu, dar nu puteam. Era secretul meu și oricum nu aveam ceva anume de povestit. Întâlnirile noastre, dialogurile, de care mi-era rușine, nu puteau fi povestite, mai ales lui, așa că am spus:

— N-am mai văzut niciun film, tata. […] În schimb, am luat o carte de la bibliotecă, pe care am citit-o într-o noapte: *Contele de Monte-Cristo.*

— Și mie mi-a plăcut cartea asta. Dar cum de vă lasă să citiți noaptea?

— Ei, și tu! După ce mi-ai cumpărat lanterna, mai faci acum pe nevinovatul?

Râdea și acum știu că, de câte ori voi deschide caietul acesta, îmi voi aminti râsul lui.

— Cu matematica am înțeles că n-ai probleme. Nu știu, Renți, cum reușești. La vârsta ta, îmi era tare greu la ora de matematică. Uneori fugeam pur și simplu, săream pe fereastră și mă ascundeam în grădină. În clasa a VII-a, era să rămân repetent din cauza matematicii.

Nici mie nu-mi este ușor, dar nu-i povestesc despre asta. Pantea, profesorul, e un tip trist care n-a scos și n-o să scoată niciun zâmbet în veci. Face bot și stă încruntat ca un câine. De câte ori ridic mâna îmi zice: „Simion Florența, iar vrei la tablă? Mai lasă-i și pe alții să se afirme!" sau „Gândiți-vă bine, copii, și nu vă repeziți să dați soluția, cum face Simion Florența.". Dar astea erau chestii de nepovestit. Am zâmbit și i-am spus:

— Nu că mă laud, tati, dar chiar sunt bună la matematică și abia aștept să scap de gimnaziu. La liceu e un profesor tânăr, foarte simpatic.

— Măi, dar ce sigură ești c-o să intri! a glumit tata.

Nu vedeam de ce n-aș intra. Ba chiar eram sigură c-am să fiu printre primii.

Am urcat în autobuz, iar tata, îl văd bine, își face planuri, așa că prind un moment să scriu aici două-trei rânduri despre ce-am făcut în ultima oră. Tata s-a întors de la teatru luminat și mi-am dat seama că directorul teatrului a fost încântat.

— M-au angajat, Renți, mi-a zis tata și m-a învârtit de câteva ori în aer.

Ținea pălăria în mână, iar din ochi îi țâșneau flori albe. Așa mi se părea, mai ales că-mi dorisem să-l văd fericit și, cât stătuse la director, eu scrisesem în caiet cu gândul la acest moment, sperând să aibă noroc. Poate că și gândurile mele îl ajutaseră – mici țânțari, în stoluri imense, intrând pe fereastră, apoi în capul directorului, șoptindu-i blând: „Angajează-l, nene, pe tatăl Florenței!".

Doina Ruști, *Sălbatica*

Textul 2

Irina Nicolau spunea, într-un interviu din anul 2000: „Un obiect are valoare în momentul în care are o poveste. Cu cât are mai multe poveşti, cu atât e mai valoros. […] Obiectele nu sunt atât de inocente precum credem noi, dimpotrivă, cred că ţin minte tot. Materia are o memorie a ei – există şi teorii în sensul ăsta. Mă simt extrem de ataşată de obiecte şi, recent, chiar am întrebat pe cineva dacă crede că în Paradis există obiecte."

Şi avea mare dreptate. Nimeni nu poate trăi izolat de obiecte. Şi nici indiferent. Ne împărţim amintirile, ne ajută să ne conservăm memoria şi sentimentele. „Ce brăţară frumoasă ai!" îmi spune cineva, la un moment dat. Şi imediat simt nevoia să-i spun povestea noastră întreagă. Când am văzut prima dată bucata aceea de argint bătută cu pietre, la mâna mătuşii mele, nu aveam mai mult de 8 ani. Plecaserăm împreună într-o vacanţă la mare, la Constanţa, şi locuiam la nişte rude îndepărtate. Familia la care am stat avea o fată de vreo 20 de ani. Nu mai ştiu nimic despre ea, nici măcar cum o cheamă. Dar n-am uitat niciodată că primise brăţara aceea de la un logodnic vaporean, cu care se certase de curând. I-a dăruit-o mătuşii mele doar ca să n-o mai vadă prin preajmă şi să sufere în continuare.

Brăţara a ajuns la mine peste câtva timp, când am împlinit 16 ani. Mi-e în continuare foarte dragă şi mi se pare cea mai valoroasă brăţară de pe pământ, deşi ştiu de la un bijutier la care am dus-o cândva, să-i repar închizătoarea, că nici măcar nu e chiar din argint, ci din aramă suflată. În dosarul acestui număr am colecţionat poveşti mici, dar preţioase, despre lucrurile la care ţinem şi pe care le-am investit cu puteri sentimentale uriaşe. Jocul a fost ca fiecare dintre cei care au scris să aleagă un singur obiect drag, pe care l-au avut, l-au găsit sau l-au pierdut. Cel mai drag dintre toate. S-au înşirat, ca mărgelele pe aţă: o biblie King James, nişte sandale, un inel, o lansetă, un urs de lemn, două caiete, un scarabeu şi multe altele.

Ana Maria Sandu, *Cu cât are mai multe poveşti, cu atât e mai valoros,*
https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/cu-cât-are-mai-multe-povesti-cu-atât-e-mai-valoros

1. Completează spațiile punctate cu informațiile din textul 1. **2 puncte**

Ochii tatălui lui Renți arătau ca ai unui copil..... .
Acesta scrie ceva pe cutia de chibrituri, cu ..... .

Subiect preluat de pe plusedu.ro

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**
Irina Nicolau considera că un obiect are valoare în momentul în care:
a. are o memorie.
b. are o poveste.
c. este inocent.
d. este scump.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**
Autoarea a primit brățara de la mătușa sa:
a. când a împlinit 16 ani.
b. când a împlinit 20 de ani.
c. în anul 2020.
d. când avea 8 ani.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**
Renți îl considera pe domnul Pantea:
a. un profesor tânăr, foarte simpatic.
b. un tip cu ochi de copil.
c. un tip vesel, care zâmbește.
d. un tip trist, care nu zâmbește.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Renți este așteptată de tatăl său la intrarea în școală.		
Fata decide să-i povestească tatălui despre Cezar.		
Directorul teatrului a fost încântat de proba dată de tatăl lui Renți.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Irina Nicolau nu se simte atașată de obiecte.		
Când a văzut brățara de argint la mâna mătușii, fata nu avea mai mult de opt ani.		
Bijutierul îi confirmă fetei că brățara primită este din argint, când aceasta o duce la reparat.		

6. Menționează, în două-trei enunțuri, tiparul textual identificat în fragmentul de mai jos și o trăsătură a acestuia, ilustrând-o cu o secvență relevantă: „Am urcat în autobuz, iar tata, îl văd bine, își face planuri, așa că prind un moment să scriu aici două-trei rânduri despre ce-am făcut în ultima oră. Tata s-a întors de la teatru luminat și mi-am dat seama că directorul teatrului a fost încântat.” **6 puncte**

_____

_____

_____

_____

_____

_____

Subiect preluat de pe plusedu.ro

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8. Crezi că un obiect devine mai valoros dacă are o poveste? Motivează-ți răspunsul, în 50–100 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

9. Asociază fragmentul preluat din textul „Sălbatica” de Doina Ruști cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50–100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Conțin triftong toate cuvintele din seria:
a. „cădeau”, „cheia”.
b. „trebuia”, „eu”.
c. „țâșneau”, „mi-ai”.
d. „caietul”, „două”.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Seria care conține doar cuvinte compuse este:
a. „plăcintărie”, „uneori”.
b. „fiecare”, „mărgică”.
c. „astăzi”, „despre”.
d. „poznaș”, „valoros”.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Sinonimele cuvintelor subliniate în enunțul: „În dosarul acestui număr am colecţionat poveşti mici, dar preţioase, despre lucrurile la care ţinem și pe care le-am învestit cu puteri sentimentale uriaşe.” sunt, în ordine:
a. am ordonat, celebre.
b. am risipit, scumpe.
c. am strâns, nesemnificative.
d. am adunat, valoroase.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Seria în care cuvintele subliniate sunt paronime este:
a. Locuiam la niște rude îndepărtate.; Cele două fete deveniseră foarte apropiate.
b. A învestit poveștile cu puteri sentimentale uriașe.; Tânărul a investit mult în acea afacere.
c. Dialogurile voastre sunt constructive.; Ni se par interesante discuțiile voastre.
d. Brăţara a ajuns la mine peste câtva timp.; Copilul cumpărase mine pentru creion.

5. Scrie forma de mai-mult-ca-perfect a verbelor aflate la timpul perfect compus din fragmentul următor, păstrând numărul și persoana: „Și-a scos pălăria și a pus-o alături, pe scaun, și atunci am văzut că-i crescuse părul, pe care-l purta dat pe spate, iar, uneori, câteva șuvițe îi cădeau pe frunte.” **6 puncte**

Verbul la timpul perfect compus	Verbul la timpul mai-mult-ca-perfect

Subiect preluat de pe plusedu.ro

6. Alcătuiește un enunț interogativ, în care pronumele personal „el” să fie în cazul dativ (1) și un enunț imperativ, în care substantivul comun „film” să fie atribut. (2). **6 puncte**

(1)_____

_____

_____

(2)_____

_____

_____

7. Transcrie două propoziții din fraza următoare, precizând felul lor și raportul sintactic dintre acestea: „Uneori fugeam pur și simplu, săream pe fereastră și mă ascundeam în grădină.” **6 puncte**

_____

_____

_____

_____

_____

_____

8. Completează enunțul următor cu formele corecte ale cuvintelor indicate între paranteze. **6 puncte**

_____ (*a primi*, conjunctiv, prezent, pers. a III-a) un cadou la care se gândea de ceva vreme era, pentru fata ____ _____ (*care*, genitiv) tată părea _____ (*tânăr*, gradul comparativ de superioritate) decât ea, în unele momente, unul dintre cele mai mari _____ (*vis*, numărul plural). Deși a fost dezamăgită la vederea _____ (*brățară*, numărul singular, cazul genitiv, articulat hotărât) ieftine și urâte, Renți a reușit să mimeze că este fericită, pentru a nu-și supăra tatăl.

SUBIECTUL AL II-LEA **20 de puncte**

Imaginează-ți că ai primit în dar un obiect care are o poveste interesantă.

Redactează un text narativ, de cel puțin 150 de cuvinte, în care să prezinți această experiență, incluzând o secvență descriptivă, de minimum 30 de cuvinte, și o secvență dialogată de 4-5 replici.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro